

Deel 9

Per Land Rover naar Australië

Pech in Australië

tekst en beeld ■ Jennifer Joedo en Don Engelbracht

Na 15 maanden, 7 dagen en 9 uur hebben we Australië dan eindelijk bereikt. Het wachten was alleen nog op de Laro die onderweg was van Kuala Lumpur naar Fremantle per zeecontainer. De agent voor het binnenhalen van de container was snel gevonden en na wat onderhandelingen over de prijs, ging deze voor ons aan de slag om ons kostbare vrachtje weer op de weg te krijgen.

Het liep allemaal niet zo voorspoedig als gehoopt. We kregen te horen dat de LandRover inmiddels op het quarantaine-depot stond voor inspectie, maar omdat er zich een Land Rover met persoonlijke attributen in de container bevond, waren er problemen om alles in gang te zetten. Toen dat alles was geregeld, kregen we van de agent te horen dat we de Land Rover konden ophalen van het depot. Eenmaal aangekomen schrokken we ons rot. Ze hadden al onze spullen uit de Land Rover gehaald en dus lagen al onze bezittingen verspreid over de vloer. De inspecteur achtte de daktent en auto besmet en dus volgde er een dikke rekening voor de schoonmaak. Een paar dagen later konden

we hem dan eindelijk ophalen, vierer dan we hem hadden achtergelaten en alle spullen willekeurig erin gepropt.

Bij het wegrijden constateerden we dat de remschijven beschadigd waren tijdens het transport. We vragen ons nog steeds af hoe dat mogelijk is, maar ondanks de trilling in het rempedaal kregen we hem toch door de inspectie (een soort van RDWkeuring). Het enige wat even moest gebeuren, was het vervangen van de koplampunits, omdat de Europese lampen iets naar rechts schijnen. Duur geintje, maar je trekt aan het kortste eind.

We hoopten dat roest op de schijven de trilling veroorzaakte tijdens het remmen en dat deze na verloop van tijd zou verdwijnen, maar later bleek dat niet het geval. Het werd van kwaad tot erger en in Dunsborough kwamen we erachter dat er remvloeistof

lekte. We hadden besloten om voorzichtig terug naar Bunbury te rijden, waar we uiteindelijk de remschijven voor en de pakkingen hebben moeten vervangen.

Na Bunbury hebben we veel mooie stranden gezien en genoten van de wijnproeverijen. Australië is het ultieme kampeerland, dus alleen dat al is erg fijn. Er zijn genoeg wild-kampeervluchten en goed uitgeruste, schone campings als er behoefte is aan een douche of het draaien van een wasje.

Eenmaal aangekomen in Norseman was het tijd om de Nullaboer over te steken. Een stuk highway van maar liefst 2.000 km, met de langste rechte highway in Australië van maar liefst 146,6 km. Dus na een slaapverwekkende rit van een paar dagen, kwamen we aan in Ceduna en uiteindelijk Port Augusta.

In Port Augusta kwamen we er achter dat de waterpomp het aan het begeven was (lekkende lager). Omdat er terplekke moeilijk aan een waterpomp te komen was, besloten we om voorzichtig door te rijden naar het 300 km verder op gelegen

Adelaide, om de 15 tot 30 minuten stoppend om bij te vullen. Uiteindelijk hebben we 20 liter verbruikt, het leek wel een douche toen we aankwamen in Adelaide. Net buiten Adelaide zijn we terechtgekomen bij een van de grootste Land Roversloperijen van Australië. De plek om relatief goedkoop aan onderdelen te komen. Ook mochten we wat gratis slooponderdelen uitzoeken.

Bij de zoektocht naar een waterpomp hebben we een bericht geplaatst op het Land Rover forum van Australië. Hier kregen we een aantal nuttige tips en ook werden we

uitgenodigd om bij iemand op zijn wijngaard te verblijven in de Adelaide Hills. Onze gastheer is een echte Land Roverfanaat en bezig met het optuigen van zijn 130 voor een reis naar Afrika. Naast de 130 staat er nog een 90, 110, Disco en Range Rover op de oprijlaan. Wat een luxe.

Vanuit het plaatsje Balhannah zullen we via de Great Ocean Road doorreizen naar Melbourne, waar we Oud en Nieuw zullen vieren.

Op onze website www.travelsick.nl zijn meer belevenissen terug te lezen en uiteraard zijn er foto's te bezichtigen. ■

